

yaıncıdan

Değerli Okurlarımız,

Milliyetçilik, millet kelimesinden türemiş ideolojik bir kavramdır. Bundan dolayı her milletin kullanabileceği evrensel bir kavram görüntüsü verirken milli hassasiyet barındıran herkes tarafından da vazgeçilemez, bir olgu olarak kabul görmektedir. Fakat bu yerli görüntüsüne karşın, bir ideoloji olarak Batıda ortaya çıkması nedeniyle henüz doğma aşamasında Batıya özgü bir içerik ve Batılı bir kimlik kazanmıştır. Bu iki boyutlu yapısı sonucu milliyetçilik, milletlerin var olmasında bir fonksiyon icra etmese de varlığını koruma mücadelesinde önemli bir işlev görebilmiştir. Çünkü, bu ideoloji ortaya çıkmadan önce de kültürel anlamda milletler vardı ve hiçbir milleti milliyetçilik ideolojisi var etmedi. Belki milli hassasiyetlerin yeni bir boyut ve ivme kazanmasına sebep oldu ve etnik anlamda milletleri üretti. Ancak bu sınırlı fonksiyonuna rağmen milliyetçilik akımı, kendisini milletin öz varlığıyla özdeşleştirerek kendisinin tartışılması durumunda milletin öz varlığının da tartışılır hale geleceği endişesini doğurdu. Zamanla korkuya dönüşen bu endişenin, Milliyetçiliği ideolojik bir abartıya sürüklediğini ve ona hiç de azımsanmayacak bir beslenme kaynağı sunduğunu söyleyebiliriz.

Milliyetçiliğin ideolojik ve kavramsal boyutta sergilediği asıl olumsuzluk, dinî/kültürel bir dünyaya ait olan millet olgusunu, kendi orijinine aykırı olarak seküler/etnik bir anlam dünyasına taşıması ve bunun sonucunda ifade ve idealize ettiği milletin varlığına zararlı hale gelmesidir. Bu kavramın anlam dünyasındaki fakirleşme, milleti oluşturan unsurlar arasındaki kültürel akrabalığı, sevgiyi ve ahengi zaman içerisinde yok ederek yerine yabancılaşmayı, nefreti ve fesadı koymuştur. Yahudi Siyonizm'i ve Alman Faşizmi bunun tipik birer örneği kabul edilebilir. Bu açıdan bakıldığında yönü olmayan milliyetçilik, milleti müreffeh kılmamanın adresi gibi gözükse de bazı durumlarda iyi niyetle zarar vermenin örneklerini de sergileyebilmiştir. Etnik anlamda Türk Milliyetçiliği, "ev" kavramına "oda" anlamı yükleyerek evini odalara böten ev sahibinin durumuna benzemektedir. Sonuçta adına "ev" dediği bir sürü odası olmuştur ama evi de ev olmaktan çıkmıştır. Tabi bununla da kalmamış, dün birbirine yaslanarak büyük bir ev oluşturan odalar, şimdi birbirini yıkmaya çalışan evciklere dönüşmüştür. Üstelik evcikler, diğer evcikleri yıktığı taktirde büyük ev olacağına inanmayı sürdürmektedir.

Batı, yaşadığı iki büyük facia nedeniyle ürettiği bu ideolojinin zararını anlamış durumdadır ve bölünmüş olan etnisiteleri AB çatısı altında birleştirmeye çalışmaktadır. Fakat buna karşın bizdeki bölünmüş etnik unsurları daha da alt birimlere ayırmanın yollarını aramaktadır. Bölgemizde oluşturulmak istenen Kürt ve Ermeni ayrılıkçılığını, buna karşı alevlendirilmek istenen nefret dalgasını ve bunu körüklemeye dönük batılı çabaları anlamak için olaya bir de bu açıdan bakılması gerektiğini düşünüyoruz. Böyle bir bakış açısı sayesinde sadece içerideki maşalarla bu maşaları kullanan yabancıları anlamakla kalmayacağız; toplumdaki mevcut bölünmüşlükleri kullanarak ülke idare etme sevdasına kapılan ve bu konuda dışarıdakilerle yarışan yerli satranç ustalarını da yakından tanıma fırsatı bulabileceğiz. Belki böylece, ideolojilerin sadece müntesiplerini değil, diyalektik olarak rakiplerini de yönlendirdiğini ve düşmanları tarafından yönlendirilmeye müsait bir yapı arzettiğini de görmüş olacağız.

İslamcılık ve Batıcılık gibi ideolojilerde yaşanan kırılmaları ele alacağımız **gelecek sayılarda** görüşmek dileğiyle, kalın sağlıcakla... ■